Lietas Nr. 11250040815
Lietas arhīva Nr. K19-0065-16/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā 2016.gada 13.janvārī

Kuldīgas rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Liena Jansone
piedaloties prokurorei Dacei Kronbergai
tulkam Vijai Strēlei
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, **/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas.**
Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ nelikumīgi iegādājās un glabāja šaujamieroci bez attiecīgas atļaujas šādos apstākļos:

/pers. A/ 2010.gadā, pirmstiesas procesā nenoskaidrotā laikā, no personas, attiecībā pret kuru kriminālprocess izbeigts daļā, tīši, ar tiešu nodomu bez attiecīgas atļaujas, nelikumīgi par 8 latiem iegādājās 5.9 mm kalibra pašizgatavotu gludstobra īsstobra viena šāviena šaujamieroci, kas derīgs atsevišķu šāvienu izdarīšanai, tādējādi pārkāpjot 2010.gada 28.oktobra "Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likuma" 11.panta pirmās daļas prasības, kurā noteikts, ka fiziskām personām ir tiesības iegādāties, kolekcionēt, glabāt, nēsāt, pārvadāt un realizēt šaujamieročus un šaujamieroču munīciju tikai ar Valsts policijas atļauju. Nelikumīgi iegādāto šaujamieroci /pers. A/ tīši, ar tiešu nodomu, bez attiecīgas atļaujas glabāja savā dzīves vietā /adrese/ dzīvojamā istabā zem gultas. 2015.gada 30.jūnijā ap plkst.20.30, /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, saviem tuviniekiem draudēja, ka ar šo ieroci izdarīs pašnāvību. Līdz ar to, par notikušo telefoniski tika ziņots VP Kurzemes RP Kuldīgas iecirkņa darbiniekiem, kas pēc saņemtās informācijas devās uz /adrese/kur /pers. A/ nelikumīgi iegādāto un glabāto šaujamieroci policijas darbiniekiem izsniedza /pers. A/ sieva.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā.

Apsūdzētais/pers. A/ tiesas sēdē savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas atzina pilnībā, t.i., pilnībā atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus, to juridisko kvalifikāciju. Apsūdzētais nožēloja izdarīto, izteica lūgumu un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka šajā apsūdzībā spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

Ņemot vērā apsūdzētā attieksmi pret izvirzīto apsūdzību, un prokurora iztiesāšanā izteikto viedokli, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais atzīst sevi par vainīgu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā un tiesai, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas un apsūdzētais piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ vaina apsūdzībā pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas – par šaujamieroča glabāšanu bez attiecīgas atļaujas, ar lietas materiāliem ir pierādīta pilnīgi, viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums ir kvalificējams pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas un par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu /pers. A/ ir sodāms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums attiecībā uz noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju spriedumā netiek norādīts.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais /pers. A/ ir pensionārs, apgādājamo nav (lietas 41.lapa), agrāk par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu nav sodīts (lietas 43.lapa), administratīvi nav sodīts (lietas 44.lapa). No Vārmes pagasta pārvaldes raksturots kopumā pozitīvi – sabiedriskajā dzīvē nepiedalās, publiskajā telpā iziet ļoti reti, dzīvo noslēgti savā mājā.

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja ka viņš algotu darbu nestrādā, jo ir pensionārs un viņa vienīgie ienākumi ir vecuma pensija EUR 74,50 apmērā. Bez tam, apsūdzētais tiesas sēdē nožēloja izdarīto un paskaidroja, ka šaujamieroci ir iegādājies tikai tāpēc, lai zemeņu ienākšanās laikā pabaidītu putnus. Vienlaikus apsūdzētais paskaidroja, ka munīciju šaujamierocim tā arī nekad neesot iegādājies. Apsūdzētais paskaidroja, ka turpmāk viņš vairs nekādus likumpārkāpumus neizdarīs.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, ņem vērā noziedzīgā nodarījumu izdarīšanas apstākļus, motīvus, nodarīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus. Bez tam, nosakot sodu apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā Grozījumus Krimināllikumā Pārejas noteikumu, kas spēkā stājās 2013. gada 1.aprīlī, 4.,6. punktu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas klasificējas kā mazāk smags noziegums, par kuru paredzēta atbildība brīvības atņemšanas uz laiku līdz trim gadiem, īslaicīgas brīvības atņemšanas, piespiedu darbu vai naudas soda veidā.

Izvērtējot radīto kaitējumu, tiesa ņem vērā, ka ar apsūdzētā noziedzīgo rīcību materiāla rakstura sekas nav konstatētas, bet bija apdraudēta vispārējā drošība šaujamieroču aprites jomā. Vienlaikus, izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais nekad nav bijis iegādājies šaujamieroča munīciju, kas liecina par to, ka apsūdzētais nav vēlējies radīt patiesus draudus apkārtējo personu drošībai.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punkts paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums,

bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izdarīto nožēlojis, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā paredzēto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktā noteikto, par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli ir atzīstams noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Izvērtējot apsūdzētā personību, tiesa atzīst, ka tā kopumā ir vērtējama pozitīvi. Tiesa ņem vērā noskaidroto par apsūdzētā personu raksturojošā aspektā. Tiesa vērtē paša apsūdzētā attieksmi, kas ir tiesas izmeklēšanā paustā nožēla un solījums turpmāk neizdarīt likumpārkāpumus. Tiesas vērtējumā apsūdzētais /pers. A/ bija bezatbildīgs cēloņu un seku kopsakarību izvērtēšanā. Pēc raksturojošo ziņu pārbaudē uzdotajiem jautājumiem tiesai ir radusies pārliecība, ka apsūdzētais ir izvērtējis savu prettiesisko rīcību un turpmāk īstenos likumpaklausīgas uzvedības modeli. Tiesas ieskatā /pers. A/ nav pamata konstatēt recidīva risku atkārtotam likumpārkāpumam.

Nosakot soda veidu un apmēru apsūdzētajam, tiesa izvērtēja prokurora viedokli par brīvības atņemšanas soda piemērošanu 8 mēnešu apmērā, sodu nosakot nosacīti ar pārbaudes laiku uz 8 mēnešiem. Apsūdzētais prokurora viedoklim pretargumentus neizteica.

Izvērtējot visu minēto un Krimināllikuma 233.panta otrās daļas soda sankcijā paredzētos soda veidus par šo noziedzīgo nodarījumu, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ par izskatāmo noziedzīgo nodarījumu ir piemērojams brīvības atņemšanas sods. Vienlaikus tiesa atzīst, ka audzinošāks un efektīvāks soda veids būtu piespiedu darbs, taču ievērojot apstākli, ka apsūdzētais ir pensionārs, un tādējādi ir atzīstams par darbnespējīgu personu, šo soda veidu objektīvi piemērot nav pamata.

Savukārt Krimināllikuma 233.panta otrās daļas soda sankcijā paredzēto īslaicīgu brīvības atņemšanu tiesa uzskata par neatbilstošu soda veidu apsūdzētā vecuma un kopumā pozitīvi vērtējamās personības dēļ, jo īslaicīgas brīvības atņemšanas soda piemērošanas gadījumā Krimināllikums neparedz iespēju soda izpildi noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku, t.i., šāds brīvības atņemšanas sods ir reāli izpildāms, kas pēc tiesas ieskata izvērtējot apsūdzētā personību, nav nepieciešams. Atbilstoši konstatētajam noziedzīgā nodarījuma raksturam un kaitējuma novērtējumam, vainīgās personības novērtējumam, ka ir konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, apsūdzētā attieksme pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kas ir paustā nožēla, /pers. A/ izteiktā apņemšanās un griba turpmāk neizdarīt likumpārkāpumus, apsūdzētā vecums - visu šo minēto izvērtējot, tiesai ir radusies pārliecība, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, līdz ar ko viņu var notiesāt nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmās, otrās, trešās daļas noteikumus.

Nosakot piemērojamā soda – brīvības atņemšana mēru, tiesa ņem vērā, ka lietā ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis un konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis, līdz ar to atzīst, ka brīvības atņemšanas sods ir nosakāms pietuvināti tā likumā noteiktajai minimālajai robežai, bet ne tā minimālajā apmērā.

Gan brīvības atņemšanas mēru, gan nosacītas notiesāšanas pārbaudes laika termiņu tiesa, ievērojot apsūdzētā kopumā pozitīvi vērtējamo personību un noziedzīgā nodarījuma raksturu, uzskata par pietiekamu noteikt mazākā apmērā nekā to prasīja valsts apsūdzības uzturētājs. Tiesas ieskatā arī mazākā apmērā noteiktais brīvības atņemšanas sods un pārbaudes termiņš liks pietiekami stabilizēties apsūdzētā likumpaklausības apziņai, lai arī pēc pārbaudes laika beigām un sodāmības seku dzēšanās laikā – viena gada laikā pēc pārbaudes termiņa izbeigšanās – apsūdzētais turpinātu solīto, likuma prasībām atbilstošu funkcionēšanu sabiedrībā.

Pirmstiesas procesā apsūdzētais ir bijis aizturēts no 2015.gada 1.jūlija plkst.01.11 līdz 2015.gada 1.jūlijam plkst.10.30 (lietas 31. un 37.lapa), kas atbilstoši Krimināllikuma 52.panta piektās daļas prasībām, reāla brīvības atņemšanas soda izpildes gadījumā ir ieskaitāms soda izciešanā kā viena brīvības atņemšanas diena.

Lietiskie pierādījumi – 5.9 mm kalibra pašizgatavota gludstobra īsstobra viena šāviena šaujamierocis, kurš pēc ekspertīzes izdarīšanas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes lietisko pierādījumu glabātavā ar reģistrācijas Nr.340/2015 (lietas 22.lapa), pēc sprieduma stāšanās spēkā ir iznīcināms kā apgrozībā aizliegtas lietas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 4.punkta noteikumiem.

Šajā kriminālprocesā tiesai nav izlemjamu jautājumu par procesuālajiem izdevumiem un kaitējuma kompensāciju.

Kriminālprocesā apsūdzētajam drošības līdzeklis nav piemērots.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja /pers. A/ 6 (sešu) mēnešu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu vai nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, reāla brīvības atņemšanas soda izpildes gadījuma soda izciešanā ir ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks 2015.gada 1.jūlijā, kas atbilst vienai brīvības atņemšanas soda dienai.

Lietisko pierādījumu – pašizgatavotu 5.9 mm kalibra gludstobra īsstobra viena šāviena šaujamieroci, kurš glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes lietisko pierādījumu glabātavā ar reģistrācijas Nr.340/2015, pēc sprieduma stāšanās likumiskā spēkā, iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese L.Jansone